

Розвиток навиків самоврядування

М.Н.РУБАНОВА, Н.В.ІВАСІШИНА

Харківська національна академія міського господарства

Розвиток навиків студентського самоврядування є основою виховальної системи всіх вищих навчальних закладів. Самоврядування сприяє формуванню саморозвиненого індивіда, виховує у студентів демократичну культуру, громадянність, стимулює студента до соціальної творчості, вміння діяти в інтересах вдосконалення своєї особи, суспільства, Вітчизни.

Потреба студентів в самореалізації, мобільність молодого педагогічного колективу, демократичний стиль управління – відправна точка розвитку студентського самоврядування у вищому навчальному закладі.

Отже, *студентське самоврядування* – це складне соціально-педагогічне явище, рівень розвитку якого виступає в якості одного з критеріїв демократизації суспільних відносин.

Пізнання діалектики такого самоврядування припускає перш за все виявлення іманентних йому суперечностей.

Для прикладу визначимо деякі з них:

- Суперечність між прогресивною тенденцією суспільства до зниження жорсткої нормативної регламентації особи та недостатньою готовністю молоді скористатися наданою свободою;
- Суперечність між прагненням молоді до визначеної автономізації своєї життєдіяльності та об'єктивною необхідністю в спадкоємності поколінь, їхнього опиту, здібностей та цінностей;
- Суперечність між „суб'єктною” та „об'єктною” позиціями студента у вищому навчальному закладі учбово-виховного процесу та ін.

Разом з тим сутність студентського самоврядування не отримує скільки-небудь повного розкриття, якщо її неможливо буде виразити за допомогою суперечності в діяльності та спілкуванні викладачів вищих навчальних закладів.

Тут, зокрема, можна відмітити:

- Суперечність між звичкою викладача, ніби рикша, тягнути на собі весь цей тягар організації освіти та можливість передати частину своїх функцій студентству;
- Суперечність між традиційним мисленням викладачів, які спираються на „парадигму суб'єктивно-об'єктивних взаємодій” та адекватним структурі студентського самоврядування новим стилем цього мислення на основі ідеї партнерства товариського співробітництва;

- Суперечність між установкою викладачем на рівно направлену трансляцію знань студентам та об'єктивною необхідністю власного збагачення завдяки прилучення до молодіжної субкультури та життєвому опиту студентів;
- Суперечність між десятиліттями сформованою роз'єднаністю викладачів та освідомленням згуртованості професорсько-викладацького колективу як еталона для колективу студентів.

Основна ціль організації студентського самоврядування є створення сприятливих умов для активного розвитку студентів відповідальних членів місцевих, національних та міжнародних спільнот.

Таким чином, розвиток напрямків самоврядування сприяє формуванню високій культурі розумового труду, придбанню прийомів та навиків самостійної роботи, вмінню розумно витратити та визначити час, набувати та засвоювати необхідну для успішної освіти і професійного становлення інформації. Вона розвиває у студентів такі якості, як організованість, дисциплінованість, ініціативність, воля; виробляти розумові операції, вчить самостійному мисленню, дозволяє сформува-ти свій стиль роботи, який повністю відповідає особистим схильностям та пізнавальним навикам студента.